

Afslutning: Tekst til eftertanke:

”- lad os vende tilbage til temaet: Nærvær.

Guds nærvær i tingene, i historien, i mig, er et levende nærvær.

Idet Gud elsker mig, skaber han mig, gør han mig til sit barn.

Hans nærvær i mig er et skabende nærvær.

Der er to etaper i denne skabelsesproces.

Den ubevidste skabelsens tid, hvor Guds ånd ”svæver over vandene” og uden at bede om min tilladelse gør mig til æltet ler, til et stykke af en stjerne, til en markens blomst, et harmonisk dyr.

Og så er der den tid, der er ”tidens fylde”, hvor han – som med Maria – vil lade ”den højstes kraft overskygge” mig og bede om mit ”ja”

Selv Gud kan ikke tvinge os til at elske ham. Han kommer altid kun med et tilbud; det er pagten, der i evangeliet kaldes Guds rige eller Himmeriget.

”Himmeriget er kommet nær” forkynder Johannes Døber (Matt. 3,2)

”Guds rige er kommet til jer” bekræfter Jesus (Matt. 12,28)”

(Fra: Carlo Caretto, Ørkenstilhed i storbyen, s. 51.)

Salme: Fred hviler over land og by (Se sangark)

Må din vej gå dig i møde!

Og må vinden være din ven!

Og må solen varme din kind!

Og må regnen vande mildt din jord!

Indtil vi ses igen,

må Gud holde, holde dig i sin hånd!

(Irsk tradition)

Herre, vis mig din vej

og gør mig villig til at vandre den.

(Birgittas bøn)

Næste arrangement: Inspirations- og visionsdag i Nt. Uttrup Kirke
lørdag den 24. september kl. 9.00-16.30. (Tilmelding 10. sept.)

Læs om denne dag, flere vandring, tekster og meget mere:

www.pilgrim-nordjylland.dk

Pilgrimsfællesskab i Nordjylland - Pilgrimsvandring i
sommerraftenen - Egholm, tirsdag den 16/8 2011
Vandringens tema: Alt er Guds tegn

”Troen ser den dybe dimension i hverdagens virkelighed. Derfor er der for et troende menneske intet, som er banalt længere, intet, som er uinteressant eller kedeligt . Alt bliver spændende og fængslende”

(Wilfred Stinissen, Mit liv i dine hænder – en bog om overgivelse, Boedal 2004, s. 24)

Ved ankomsten: Tekst til eftertanke:

”Du skal ikke være bange, broder. Jeg ved, at det er svært at tro, men jeg forsikrer dig: det er meget sværere ikke at tro. --- Du skal ikke tro, det kun er dig, der ser på tingene. Forsøg at forestille dig, at tingene ser på dig: Gud ser på dig gennem byens lys, -- Gud omfavner dig med vinden, der farer gennem dit hår, og han kysser dig med solens første (og sidste) stråler --,”

(Fra: Carlo Caretto, Ørkenstilhed i storbyen, Steno forlag1997, s. 48 f.)

Stillevandring: Tekst til eftertanke:

”Men du må gå et skridt videre. Guds nærvær, sådan som han møder dig i skabningens tegn, er kun det første skridt. – Hvis Gud var blevet stående der, ville vi endnu befinde os i Edens Have og ville søge Gud under træerne. Vi ville have et godt naboskab med ham.

Siden er der sket helt andre ting under tilskyndelse af en så radikal herlighed, som Guds kærlighed er! Gud har ikke bestemt os til kun at være hans naboer, han har kaldet os til at være hans børn. Han nøjes ikke med at sige goddag til os, men tager vor angst og begrænsethed på sig. Han går så vidt som til at dø for os. Det han tilbyder os, er ikke en række fromme forestillinger og småbønner, men en pagt, der er beseglet med blod.

Så stort er det, som Gud har for med os, at man kun helt forvirret kan undre sig derover. Mig forekommer det næsten, som om det er nødvendigt, at vi kun lidt efter lidt tror på det, som Gud fortæller os, for hvis vi virkelig på én gang ville tro på hans ord, ville vi miste forstanden af lutter glæde”

(Fra: Carlo Caretto, Ørkenstilhed i storbyen, s. 50.)

Aftenandagt

Salme: Spænd over os dit himmelsejl (Se sangark)

Indledende bøn:

L: Vær nådig, Gud, og red mig

A: Skynd dig til hjælp, Herre!

L: Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden

A: som i begyndelsen således også nu og altid og i al evighed.

Veksellæsning: (GT-Salme 8)

L: Herre, vor Herre! Hvor herligt er dit navn over hele jorden, - du som har bredt din pragt ud på himlen!

A: Af børns og spædes mund har du grundlagt et værn mod dine modstandere - for at standse fjender og hævnerrige.

L: Når jeg ser din himmel, dine fingres værk, - månen og stjernerne, som du satte der,

A: hvad er da et menneske, at du husker på det, - et menneskebarn, at du tager dig af det?

L: Du har gjort det kun lidt ringere end Gud, - med herlighed og ære har du kronet det.

A: Du har gjort det til hersker over dine hænders værk, - alt har du lagt under dets fødder,

L: får og okser i mængde, - selv de vilde dyr, himlens fugle og havets fisk, dem som færdes ad havenes stier.

A: Herre, vor Herre! - Hvor herligt er dit navn over hele jorden!

Bibellæsning (NT): Jesus sagde: Læg mærke til, hvordan markens liljer gror; de arbejder ikke og spinder ikke. Men jeg siger jer: End ikke Salomo i al sin pragt var klædt som en af dem. Klæder Gud således markens græs, som står i dag og i morgen kastes i ovnen, hvor meget snarere så ikke jer, I lidettroende? I må altså ikke være bekymrede og spørge: Hvordan får vi noget at spise og drikke? Eller: Hvordan får vi tøj på kroppen? Alt dette søger hedningerne jo efter, og jeres himmelske fader ved, at I trænger til alt dette. Men søg først Guds rige og hans retfærdighed, så skal alt det andet gives jer i tilgift. (Matt.6,28-33)

Bøn:

L: Tak, Gud, at du elsker mig så højt, at du i Jesus blir menneske som jeg og viser mig, at vi ligner hinanden mest, når jeg vover at sige: Ske din vilje – ikke min.

A: Fader vor, du som er i himlene!
Helliget blive dit navn, komme dit rige,
ske din vilje som i himlen således også på jorden;
giv os i dag vort daglige brød, og forlad os vor skyld,
som også vi forlader vore skyldnere.
Og led os ikke ind i fristelse, men fri os fra det onde.
For dit er riget og magten og æren I evighed!
Amen.

Velsignelse:

L: Herren velsigne dig og bevare dig,
Herren lade sit ansigt lyse over dig og være dig nådig,
Herren løfte sit åsyn på dig og give dig fred.

A: Amen

1. Dejlig er jorden!
Prægtig er Guds Himmel!
Skøn er sjælenes pilgrimsgang!
Gennem de favre
riger på jorden
går vi til Paradis med sang.

2. Tider skal komme,
tider skal henrulle,
slægt skal følge slægters gang;
aldrig forstummer
tonen fra Himlen
i sjælens glade pilgrimssang.

3. Englene sang den
først for markens hyrder;
skønt fra sjæl til sjæl det lød:
Fred over jorden!
Menneske, fryd dig,
os er en evig frelser fød!

B.S. Ingemann